

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Roberti Bellarmini Cardinalis heroicum responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

euend. li-
beris &
in Agesi-
lalo.

Ephori regi Archidamo multam dixerunt,
quod pusillam statura vxorem ducere su-
stиниisset, addito elogio, *Quod non reges
ipſis, ſed regulos dare deliberaffet: ε βασικέας,
ἀλλὰ βασιλίδια.* Et certe natus ex eo coniu-
gio Agesilaus pusillus fuit, & specie Græ-
cis aspernanda. Qua de cauſa moriens in-
terdixit, ne quis effigiem ſuam fingeret
pingeretur. Habet Mundus aliquam ſtatu-
rae & maiestatis corporis rationem: Ied
qui Mundum contemnunt, & irriſores ri-
dere didicerunt, etiam in corporis breui-
tate diuinum quoddam beneficium agno-
ſcunt.

§. V.

*Robertii Bellarmini Cardinalis heroicum
reſponſum.*

Clypeus est hic & gladius, quo & de-
fendere nos poſſumus, & hoſtem offendere,
nos ad impatientiam, ob eiuscemi-
corporum defectus, impellentem. Nam &
qui credit, ſe eſſe opus Dei, ſat magnam
habet ab opifice nobilitatem, qualifcumq;
ipſe fit; neque Momus ille, tam hominem,
quam opificem hominis reprehendit, qui
alterum, *Masculum*, aut *Musculum*, for-
micam, aut *Gryllum* appellat, Uſum hoc
clypeo

clypeo Cardinalem Robertum Bellarmi-
num, refert Iacobus Fuligattus his verbis: Iac. Fuligattus
gatt. l. 4.
vitæ Bel-
larm. c. 44
*Si alij fortè corporis exprobrarent vitia, id
pacatè admodum ferebat. Ex quo aliquando
in Belgio cuiusdam proteruitas ei obiecit, quod
auriculis esset grandiusculus, eoq; ab irrisu mi-
nimè incitatus, nihil aliud, (ut olim S. Grego-
rius Turonensis) usurpauit, quam verba illa:
IPSE FECIT NOS, NON IPSI NOS. Iterum
cùm in scripto quodam legeret, haud se futu-
rum Pontificem, quia simplex nimium vide-
retur, ad paginæ marginem ascripsit: FELIX
SIMPLICITAS, QVAE ME A TANTO ONE-
RE LIBERAVIT. Magna itaque solatij
caussa est quocumque corporis vel animi
defectu genitis, meminisse, opus se Dei esse,
qui omnia, quæ fecit, vidit esse bona, & Gen. 1.
10.
*omnia bene fecit. Sicut enim figulum non
accusat argilla, quæ amphora fieri cùm
potuisset, vrceus exiuit; ita neque Deum* Marc. 7.
32.
*pumilus debet culpare, quamvis Atlas esse
potuisset; neque quidquam turbari, si ab
alijs non tam ipse, quam qui fecit ipsum,*
ridentur. Dicat Creatori suo: *Manus tuae* Psal. 118.
fecerunt me, & plasmaverunt me: da mihi in-
tellectum, & discam mandata tua. Discam,*
quid velis, hac formâ, quam mihi manus

tuæ dederunt. Fortasse enim, vt animæ tantò maior esset pulchritudo, corpus meum deformè esse voluisti. Si non dedisti mihi, quod oculos aliorum delectet, dedi.

Iob. 26. 2. sti, quod mihi & alijs prospicit. *Cuius adiutor es, ait Iob ad Deum, numquid imbecillus? Et sustentas brachium eius, qui non est fortis?*

§. VI.

Sape sub deformi corpore pulchram animam latere.

In hanc sententiam, ait nonnemo, apud Euripidem,

*Δύσμορφος ἔιν μᾶλλον, οὐ καλὸς κακός.
Deformis sim potius, quam pulcher & malus.*

*Itemq; Νῦν χρὴ δεάσταθαι. οὐδὲν τι δύσμορφιας
όφελος, ὅταν τις μὴ φένας καλὰς ἔχει.*

Animus spectandus est. Nihil pulchritudo

*Inuit, cum quis mentem non bonam
habet,*

Et sanè quemadmodum in gemmis, aut alijs lapidibus sæpenumero, sub ignobilis colore, latet pulcherrima natura, sic in corpore inuenusto non raro insignis animus tegitur. Rursumq; ut in ipso adamante po-